

Македонија, Албанија и Хрватска, или три-те земји-потписнички на Јадранската повелба, не би требало да влезат во НАТО пред 2008 година, затоа што сè уште не се подготвени за прием. Ова е пораката или ладниот туш, кој Република Македонија го доби од Брисел од своите сојузници - Соединетите Американски Држави. САД, преку својот заменик-помошник државен секретар за евроазиски и европски прашања Курт Вокер, со оваа изјава дефинитивно ја затемни ѕвездата на македонското сонце. Тој јасно порача дека земјите кои се заинтересирани да станат полноправни членки на НАТО, едноставно не се подготвени да влезат во ова семејство пред 2008 година, пред сè, поради фактот што е прерано во 2006 година да

МАКЕДОНИЈА СÈ УШТЕ ВО ЈАТО КОН НАТО?

СОНЦЕТО ЌЕ ПОТЕМ ГО ВОЗОТ ЗА

■ Пишува: Магдалена АНДОНОВСКА

им се отворат портите на балканските земји, бидејќи тие сè уште не ги завршиле реформите. Натомошните подготовки кои би се направиле во текот на наредните две години, според Вокер ќе бидат доволни за овие три земји да го исполнат она што сега им недостасува.

Оваа де факто песимистичка изјава Вокер ја дополнува со благи тонови оптимизам, потенцирајќи дека Република Македонија, од потписничките на Јадранската повелба, е лидер во регионот, како по реформите, така и по добрата соработка со Хашкиот трибунал, со која, на пример, Хрватска не може да се пофали. Нејзиниот пат кон ЕУ и НАТО засега тапка во место. Хашката обвинителка Карла дел Понте јасно ѝ стави до знаење на оваа земја, дека сè додека не се про-

Македонија треба да чека најмалку две години за да стане членка на НАТО. Возот треба тогаш да помине. А ќе има ли кој да се качи на него!?

најде и не се испорача генералот Анте Готовина, преговори не можат да почнат. Третата, пак, потписничка на Јадранската повелба, Република Албанија, исто така, е со неизвесна судбина, пред сè, поради политичките промени во државата, особено по смената на власта на последните парламентарни избори, кои неодамна се одржаа. Сепак, според Вокер, оптимизмот требало да се темели на натамошната работа на трите

земји, пред сè, во реформските зафати, кои се сигурна карта за влез во НАТО, но и во семејството на Европската унија.

Од оваа сериозна шлаганица која Република Македонија ја доби толку многу јавно, најмалку што би требало да направат македонските политичари, кои ја практикуваат власта, е извесно време да се скријат во своите кабинети, и да не излегуваат во јавноста. Така треба затоа што милиони пати од устата на премиерот на Република Македонија, Владо Бучковски, но и од шефицата на дипломатијата Илинка Митрева, слушнавме дека во 2006 година сигурно влегуваме во НАТО. Но, сега гледаме дека од сигурното едноставно нема ништо. Од Европа и од САД велат дека следниот воз, ако воопшто дојде, ќе биде

во 2008 година. Единствената утеша е дека ние имаме шанси први да се качиме на возот, затоа што сме лидери во регионот!

ДРЖАВНИОТ ВРВ НЕ ЈА ПРОЧИТА ПОРАКАТА ОД ФРАНЦИЈА И ОД ХОЛАНДИЈА

Во 2008 година се очекува низ нашава земја да минува возот кој треба да нè однесе во НАТО. Да се надеваме дека до тогаш ќе останеме лидери во својата позиција и ќе успееме да го одржиме светло и сјајно нашето сонце. Реално две години воопшто не се малку, особено ако се суди според надежите кои ги имавме, а кои наеднаш само со една изјава успеаја да ни ги урнат.

Но, иако се работи за одлука, која не ја очекуваше просечниот македонски граѓанин, сепак македонските политичари, особено оние од надворешната политика, не можат да речат дека ова е изненадување за нив. Се разбира, доколку си ја знаат работата или, пак, доколку го следат текот на случувањата во Европската унија. Најнапред, доколку премиерот и неговиот Кабинет со интерес ги следеа случувањата во Република Франција, при гласањето на Европскиот устав, да потсетиме дека на референдум беше одбиен од страна на граѓаните на оваа држава, тогаш требаше барем малку да им стане јасно дека проширувањето на НАТО и на Европската унија ќе биде тешко и несигурно. Но, ако Франција не ги разбуди, тогаш дефинитивно тоа тре-

ма да значи за Република Македонија, односно дека на Балканот Македонија се наоѓа на врвот по своите реформи, и секој час очекува да отпочне преговори со Европската унија. А, прашањето за НАТО, пак, веќе е затворено. Одлучено. Таму сигурно одиме.

ДИПЛОМАТСКА ОФАНЗИВА ЗА ЗАДРЖУВАЊЕ НА ЛИДЕРСКАТА ПОЗИЦИЈА

Очигледно на крајот, односно по изјавата на Вокер, македонските политичари во шок сфатија дека француското и холандското одбивање на Европскиот устав значат и премногу. Најмалку две години чекање. Две го-

договор, истовремено барајќи поддршка од евроамбасадорите Република Македонија и натаму да ја задржи лидерската позиција која ја има на Балканот. Според нашите информации, акредитираните амбасадори во земјава внимателно ги сослушале Митрева и Шекеринска, но не дале цврсти гаранции дека на декемврскиот Самит Македонија со сигурност ќе добие статус кандидат за членство во европското семејство. Но, и покрај тоа, Шекеринска и Митрева на македонската јавност ѝ соопштија дека сепак се надеваат на декемврскиот Самит и на

ЕУ најавуваат интензивна офанзива, која треба да придонесе за што попозитивни оценки.

Ефектите од дипломатската офанзива на министерката Митрева допрва ќе треба да ги видиме.

Но, и покрај сè, македонскиот државен врв, иако свесен за тоа дека буквално ја промаши работата, сепак не отстапува од идејата и натаму да го убедува македонскиот граѓанин дека понуда за НАТО ќе пристигне. Како што велат, кога - тогаш. Или како што изјави министерот за одбрана, Јован Манасијевски, нашата Армија била

НЕ ЧЕКАЈЌИ НАТО !?

баше да го стори Холандија, чии граѓани, исто така, му рекоа НЕ на Европскиот устав, а со тоа јасно покажаа дека не се расположени за нови другарувања.

Овие одбивања на две сериозни членки на Европската унија не можеа, а да не значат најважно за сериозни турбуленции во европското семејство, кои очигледно допрва и треба да се случуваат, а со нив и во НАТО. Холандското и француското НЕ предизвикаа сериозни замисли кај Хрватска која, исто така, чека пред портите на НАТО, но, за жал, кај македонските политичари не предизвикаа ништо. Напротив, дел од нив, вклучувајќи го и премиерот на Република Македонија, Владо Бучковски, нè убедуваа дека недонесувањето на Европскиот устав од страна на овие две земји ништо не-

дини неизвесност. Токму затоа министерката за надворешни работи, Илинка Митрева, заедно со колешката од евроинтеграциите, Радмила Шекеринска, за да ја амортизираат шлаканицата добиена од САД и од Европа, побрзаа да организираат средба со акредитираните амбасадори во земјава. На средбата, како што посочуваат дипломатите, нашиот државен врв отворено изразил загриженост за новонастанатата ситуација, и истовремено од нив побарал на македонските граѓани да им упатат порака дека сè уште ништо не е изгубено. При тоа, потенцирајќи ги завршените реформски зафати, кои нашава држава досега ги направила, особено во исполнувањето на најголемото барање од Европа - имплементацијата на Рамковниот

позитивниот одговор од ЕУ. Всушност, дека одговорите кои нашата држава ги даде во Европашалникот ќе бидат позитивно вреднувани, со што Македонија ќе го добие бараниот статус. Фитбекот од амбасадорите не беше потврден, особено ако се суди според изјавата на британскиот амбасадор, Роберт Чатертон Диксон, чија земја е актуелен претседавач со Унијата, кој напомниме дека е рано за било каква сигурна потврда. Во меѓувреме, конечно како разбудени од сон, македонските дипломати во земјите-членки на НАТО и на

подготвена и утре, рамо до рамо, да маршира со војниците кои се дел од НАТО, само што недостасува официјална покана. Затоа во меѓувреме, додека не стигне поканата, нашите војници патот кон НАТО ќе го поплучуваат со авантурите од Авганистан и од Ирак.

До тогаш останува да се прашуваме дали навистина во 2008 година ќе помине возот за НАТО. Ќе има ли шанса за Република Македонија, Хрватска и Албанија? А, ако по две години помине низ нашава земја, ќе има ли кој да се качи на него!?